

การพัฒนาสูตรที่เหมาะสมต่อผลิตภัณฑ์มะไฟจีนแผ่น
Formula Development of Wapee (*Clausena lansium* (L.) Skeels) Fruit Leather Product

ปิยะนุช รสเครือ* และมลิวรรณ์ กิจชัยเจริญ

สาขาอุตสาหกรรมเกษตร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสูตรที่เหมาะสมของมะไฟจีนแผ่น โดยจัดการทดลองแบบผสม (Mixture design) กำหนดปัจจัยที่ทำการศึกษาแบบไม่กำหนดช่วง (Simplex centroid design) ศึกษา 3 ปัจจัย คือ ปริมาณน้ำตาล (ร้อยละ 0-100) ปริมาณกรด (ร้อยละ 0-100) และปริมาณเพคติน (ร้อยละ 0-100) และวิเคราะห์ผลโดยวิธีการวิเคราะห์พื้นผิวตอบสนอง (Response surface methodology) จากกราฟ contour plot ผลจากการทดลอง พบว่า ปัจจัยทั้ง 3 มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณน้ำอิสระ (a_w) คุณภาพเนื้อสัมผัส และคะแนน การยอมรับทางประสาทสัมผัส โดยแต่ละสิ่งทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ได้สูตรที่เหมาะสมของมะไฟจีนแผ่น คือ น้ำตาลร้อยละ 50 กรดร้อยละ 22 และเพคตินร้อยละ 28 มีค่าปริมาณน้ำอิสระ 0.44 – 0.48 และผู้ทดสอบชิมมีความชอบเล็กน้อยต่อผลิตภัณฑ์มะไฟจีนแผ่น

คำสำคัญ: ผลไม้แผ่น, มะไฟจีน, การวิเคราะห์พื้นผิวตอบสนอง, ปริมาณน้ำอิสระ

Abstract

The objective of this study was to investigate the optimal formulation of wapee fruit leather product by using mixture design. Three factors were determined by simplex centroid design; 0-100% sugar, 0-100% citric acid and 0-100% pectin. Then data was analyzed by using response surface methodology. From contour plot, the results showed that three components significantly affected ($p \leq 0.05$) the water activity (a_w), content, texture profile and sensory score of overall liking. The optimal formulation was composed of 50% sugar, 22% citric acid and 28% pectin. The water activity and sensory score of overall liking were 0.44-0.48 and 6.0 (like slightly).

Keywords : fruit leather, wapee fruit, response surface methodology, water activity

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน piyanuchroskhrua@gmail.com โทร. 0 5571 0259 ต่อ 1161

1. บทนำ

มะไฟจีนเป็นผลไม้เศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่งของจังหวัดน่าน อยู่ในวงศ์ *Rutaceae* ชื่อวิทยาศาสตร์ *Clausena lansium* (Lour.) Skeels เป็นพืชอาหารและสมุนไพร ที่ใช้ผลสุกแก่กินเป็นผลไม้ แก้อาการกระเพาะ แก้อาการท้องอืด เร่งน้ำย่อย ช่วยเจริญอาหาร ใช้ใบต้มน้ำสระผมรักษาโรค [1] มะไฟจีนมีสรรพคุณทางสมุนไพรสามารถรักษาโรคต่าง ๆ ได้ เช่น ไข้หวัด โรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ เสียงแหบแห้ง ขับเสมหะ แก้อาการท้องอืด ช่วยเจริญอาหารเร่งน้ำย่อย แก้อ่อนใน ตลอดจนถึงสามารถแก้ทั้งนี้ โรคผิวหนัง สำหรับคุณค่าทางอาหารของผลมะไฟจีนสดใน 100 กรัม มีวิตามินซีสูง 20.50 มิลลิกรัม มีใยอาหารมากกว่า 5 กรัม มีแคลเซียม 52.48 มิลลิกรัม และมีพลังงานทั้งหมด 68.25 กิโลแคลอรี นับว่าเป็นผลไม้สมุนไพรที่มีประโยชน์หลากหลาย การนำมะไฟจีนมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่เป็นทางเลือกเพื่อช่วยเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบ ผลไม้แผ่น (fruit leather) คือผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำเอาผลไม้ซึ่งอาจใช้ผลไม้สดหรือผลไม้แห้งมาตีปั่นให้เป็นเนื้อเดียวกัน อาจเติมวัตถุดิบอาหาร เช่น น้ำตาล กรด และสารที่ทำให้เกิดเจล ให้ความร้อนแก่ส่วนผสม เทเกลี่ยเป็นแผ่นบางๆ และนำไปทำแห้ง [2] นอกจากนี้ผลไม้แผ่นเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถรับประทานเป็นอาหารว่างที่รับประทานได้ง่าย เก็บรักษาได้นาน มีกลิ่นรสรับประทาน งานวิจัยเรื่องนี้จึงมีแนวคิดที่จะนำผลไม้ไทยมาเป็น

ส่วนประกอบหนึ่งในการผลิตผลิตภัณฑ์ผลไม้แปรรูปที่มีกลิ่นรสเป็นที่นิยมในตลาด เป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้บริโภคได้อีกทางหนึ่ง และสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ตลาดอาเซียนได้อีกทาง

2. วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 ศึกษาสูตรที่เหมาะสมในการผลิตมะไฟจีนแผ่น

โดยวางแผนการทดลองแบบผสม (Mixture Design) กำหนดปัจจัยที่ทำการศึกษแบบไม่กำหนดช่วง (Simplex Centroid Design) แบบ 3 ปัจจัย ได้สิ่งทดลอง 9 สิ่งทดลอง ปัจจัยที่ทำการศึกษประกอบด้วย ปริมาณน้ำตาล (ร้อยละ 0-100) ปริมาณกรด (ร้อยละ 0-100) และปริมาณเพคติน (ร้อยละ 0-100) รวมน้ำหนักทั้ง 3 ส่วน 46.5 กรัม โดยควบคุมปริมาณส่วนผสมอื่น คือ เนื้อมะไฟจีน 198 กรัม น้ำสะอาด 132 กรัม แบนแซ 50 กรัม กลีเซอรอล 45 กรัม เกลือ 2 กรัม และมอลโตเด็คซ์ตริน 30 กรัม ตามลำดับ ตรวจสอบคุณภาพ วัดค่าปริมาณน้ำอิสระ (a_w) ด้วยเครื่องวัดปริมาณน้ำอิสระ (รุ่น 4TE, Aqua Lab, USA) วัดเนื้อสัมผัส ด้วยเครื่อง Texture Analyzer (CT3 10K, Brookfield, USA) บันทึกค่าแรงยึดเหนี่ยว (Adhesiveness Force) ค่าความแข็ง (Hardness, N) ความสามารถในการเกาะตัว (Cohesiveness) และ ค่าความเหนียวความหยุ่นตัว (Gumminess) และทดสอบการยอมรับทางประสาทสัมผัสโดยให้คะแนนความชอบแบบ 9-Points Hedonic Scale ใช้ผู้ทดสอบจำนวน 30 คน

2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางสถิติ

นำผลการวิเคราะห์คุณภาพมาวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติของตัวแปร ANOVA วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น $\alpha = 0.05$ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เวอร์ชัน 17 และสร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์โดยใช้สมการเชิงเส้น (linear model) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คือ $Y_i = \beta_{1x_1} + \beta_{2x_2} + \beta_{3x_3}$ ทั้งนี้กำหนดให้ Y_i คือคุณภาพทางเนื้อสัมผัส และทางประสาทสัมผัส และ X_i คือ ปริมาณร้อยละของส่วนผสม ได้แก่ X_1 คือ ปริมาณน้ำตาล X_2 คือ ปริมาณกรด X_3 คือ ปริมาณเพคติน จากนั้นคัดเลือกสูตรที่เหมาะสมโดยสร้าง กราฟ contour plot ของค่าทางเนื้อสัมผัส และความชอบทางประสาทสัมผัส โดยเลือกพื้นที่ที่มีคะแนนความชอบของแต่ละคุณลักษณะที่มีคะแนนความชอบมากกว่า 5.5 หาจุดที่เหมาะสมของปริมาณน้ำตาล กรด และเพคติน

3. ผลการวิจัย

3.1 สูตรที่เหมาะสมต่อการผลิตมะไฟจีนแผ่น

การใช้มะไฟจีนเป็นวัตถุดิบในการทำผลไม้แปรรูปให้ได้ลักษณะของผลิตภัณฑ์ใหม่ขึ้นมา ทั้งทางด้านสี กลิ่น รสชาติ และเนื้อสัมผัส นอกจากนี้อัตราส่วนของปริมาณน้ำตาล กรดซิตริก และเพคติน ที่ใช้ในแต่ละสูตรให้คุณภาพ เนื้อสัมผัส และทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) จากตารางที่ 1 พบว่า ปริมาณน้ำอิสระ (a_w) และคุณลักษณะด้านเนื้อสัมผัส คุณภาพทางประสาทสัมผัสของมะไฟจีนแผ่นสูตรทั้ง 9 สิ่งทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยปริมาณน้ำอิสระ (a_w) ของผลิตภัณฑ์มะไฟจีนแผ่นอยู่ในช่วง 0.44-0.50 ซึ่งเป็นช่วงที่จุลินทรีย์ประเภทเชื้อราไม่สามารถเจริญได้ [3] โดยสิ่งทดลองที่ 9 สัดส่วนของน้ำตาลต่อกรดต่อเพคติน เท่ากับ 0.333: 0.333: 0.333 มีค่าเฉลี่ยของแรงยึดเหนี่ยวของเจล (adhesiveness) มากที่สุด และ สิ่งทดลองที่ 3 สัดส่วนของน้ำตาลต่อกรดต่อเพคติน เท่ากับ 0: 0: 1 มีความแข็งแรงของโครงสร้างเจล (hardness) มากที่สุด แต่มีความสามารถในการเกาะตัว (Cohesiveness) เนื่องจากมีส่วนผสมของเพคตินมากที่สุด ซึ่งเพคตินทำหน้าที่เป็นสารเกิดเจล (gelling agents) แล้วยังเป็นสารเพิ่มความข้นหนืด (thickener) สารที่ดูดซับน้ำ (water binder) ทำให้เนื้อสัมผัสมีลักษณะข้นหนืดและยืดหยุ่นมากขึ้น [4], [5]

ตารางที่ 1 ค่าปริมาณน้ำอิสระ (a_w) และคุณภาพเนื้อสัมผัสของมะไฟจีนแผ่น

| สิ่งทดลอง | ปริมาณน้ำตาล (X1) | ปริมาณกรด (X2) | ปริมาณเพคติน (X3) | Water activity | คุณภาพเนื้อสัมผัส | | | |
|-----------|-------------------|----------------|-------------------|-------------------------|-------------------------------|-----------------------------|--------------------------|---------------------------|
| | | | | | Adhesiveness (g.sec.) | Hardness (N) | Cohesiveness | Gumminess (N) |
| 1 | 1.0 | 0 | 0 | 0.48 ^b ±0.02 | 1,722.15 ^c ±26.23 | 135.23 ^s ±10.22 | 0.86 ^a ±0.06 | 156.12 ^b ±6.26 |
| 2 | 0 | 1.0 | 0 | 0.44 ^d ±0.01 | 1,658.69 ^d ±29.56 | 143.21 ^f ± 9.59 | 0.88 ^a ±0.02 | 126.50 ^d ±5.28 |
| 3 | 0 | 0 | 1.0 | 0.48 ^b ±0.01 | 1,929.56 ^b ±22.56 | 189.23 ^a ±11.58 | 0.64 ^f ±0.05 | 166.10 ^a ±6.15 |
| 4 | 0.5 | 0.5 | 0 | 0.50 ^a ±0.02 | 1,793.12 ^c ±31.48 | 161.96 ^d ±12.47 | 0.69 ^e ±0.04 | 120.36 ^e ±4.26 |
| 5 | 0.5 | 0 | 0.5 | 0.46 ^c ±0.01 | 1,658.33 ^d ±28.14 | 174.33 ^{ab} ±13.45 | 0.78 ^b ±0.06 | 125.11 ^d ±6.66 |
| 6 | 0 | 0.5 | 0.5 | 0.44 ^d ±0.01 | 1,766.36 ^c ±24.16 | 168.20 ^c ±16.85 | 0.74 ^{cd} ±0.02 | 135.6 ^c ±5.49 |
| 7 | 0.333 | 0.333 | 0.333 | 0.48 ^b ±0.02 | 1,912.66 ^b ±23.56 | 164.10 ^{cd} ± 2.36 | 0.70 ^e ±0.03 | 114.87 ^f ±2.36 |
| 8 | 0.333 | 0.333 | 0.333 | 0.44 ^d ±0.01 | 1,966.23 ^{ab} ±27.13 | 168.66 ^c ±15.23 | 0.76 ^{bc} ±0.04 | 120.23 ^e ±5.47 |
| 9 | 0.333 | 0.333 | 0.333 | 0.46 ^c ±0.02 | 2,011.56 ^a ±32.15 | 170.16 ^{bc} ±11.56 | 0.72 ^{de} ±0.02 | 125.16 ^d ±5.11 |

หมายเหตุ: ตัวอักษร a-c ในแนวตั้ง หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตารางที่ 2 คุณภาพทางประสาทสัมผัสของมะไฟจีนแผ่น

| สิ่งทดลอง | ปริมาณน้ำตาล (X1) | ปริมาณกรด (X2) | ปริมาณเพคติน (X3) | คุณภาพทางประสาทสัมผัส | | | | | |
|-----------|-------------------|----------------|-------------------|------------------------|-----------------------|------------------------|------------------------|------------------------|------------------------|
| | | | | สี | กลิ่น | รสชาติ | ลักษณะปรากฏ | เนื้อสัมผัส | ความชอบโดยรวม |
| 1 | 1.0 | 0 | 0 | 5.7 ^a ±0.2 | 5.8 ^b ±0.2 | 6.0 ^a ±0.2 | 5.8 ^a ±0.2 | 5.3 ^a ±0.2 | 5.6 ^{bc} ±0.2 |
| 2 | 0 | 1.0 | 0 | 5.2 ^c ±0.1 | 4.9 ^d ±0.1 | 5.2 ^c ±0.1 | 4.9 ^f ±0.1 | 4.9 ^c ±0.1 | 5.3 ^d ±0.2 |
| 3 | 0 | 0 | 1.0 | 5.6 ^{ab} ±0.1 | 5.5 ^c ±0.2 | 5.5 ^b ±0.2 | 5.6 ^b ±0.2 | 5.0 ^{bc} ±0.1 | 5.7 ^{ab} ±0.2 |
| 4 | 0.5 | 0.5 | 0 | 5.6 ^{ab} ±0.1 | 6.0 ^a ±0.3 | 5.6 ^b ±0.2 | 5.7 ^{ab} ±0.2 | 5.2 ^{ab} ±0.1 | 5.7 ^{ab} ±0.1 |
| 5 | 0.5 | 0 | 0.5 | 5.3 ^c ±0.1 | 5.5 ^c ±0.2 | 4.9 ^{cd} ±0.1 | 5.4 ^{cd} ±0.1 | 4.8 ^c ±0.1 | 5.3 ^d ±0.1 |
| 6 | 0 | 0.5 | 0.5 | 5.4 ^{bc} ±0.2 | 5.5 ^c ±0.2 | 4.8 ^d ±0.1 | 5.4 ^{cd} ±0.1 | 4.9 ^c ±0.1 | 5.5 ^c ±0.2 |
| 7 | 0.333 | 0.333 | 0.333 | 5.4 ^{bc} ±0.2 | 5.5 ^c ±0.2 | 4.9 ^{cd} ±0.1 | 5.5 ^{bc} ±0.1 | 5.1 ^b ±0.2 | 5.1 ^e ±0.1 |
| 8 | 0.333 | 0.333 | 0.333 | 5.2 ^c ±0.1 | 4.5 ^e ±0.1 | 6.0 ^a ±0.3 | 5.1 ^e ±0.1 | 4.9 ^c ±0.1 | 5.8 ^a ±0.1 |
| 9 | 0.333 | 0.333 | 0.333 | 5.3 ^c ±0.1 | 4.8 ^d ±0.2 | 5.1 ^c ±0.1 | 5.3 ^{de} ±0.2 | 5.0 ^{bc} ±0.1 | 5.1 ^e ±0.1 |

หมายเหตุ: ตัวอักษร a-c ในแนวตั้ง หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความชอบเฉลี่ยด้านสี รสชาติ ลักษณะปรากฏ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมของสิ่งทดลองที่ 8 สัดส่วนของน้ำตาลต่อกรดต่อเพคติน เท่ากับ 0.333: 0.333: 0.333 มีคะแนนความชอบด้านรสชาติ และความชอบโดยรวมมากที่สุด ซึ่งเท่ากับ 6.0 และ 5.8 ตามลำดับ

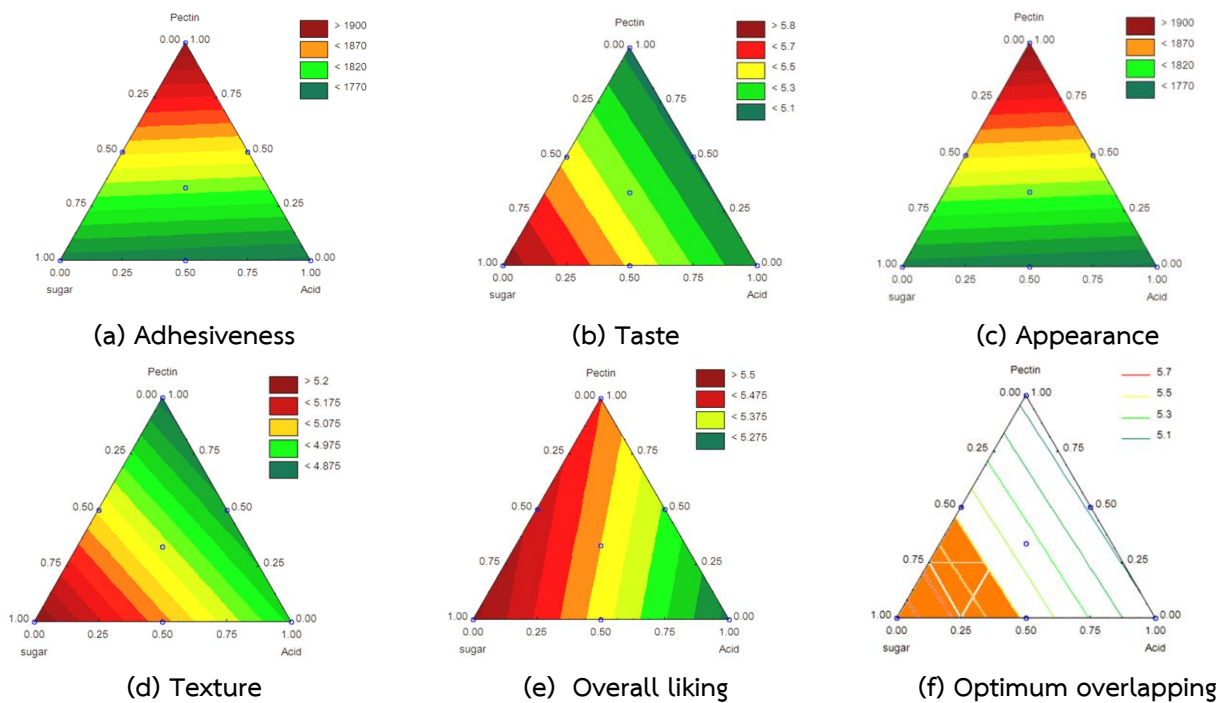
ข้อมูลที่ไดจากการทดสอบคุณภาพด้านเนื้อสัมผัส และความชอบทางประสาทสัมผัสของมะไฟจีนแผ่นทั้ง 9 สิ่งทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับค่าคุณภาพดังกล่าว เมื่อนำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยวิธี RSM สร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์โดยใช้สมการเชิงเส้น (linear model) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์

ระหว่าง ค่าคุณภาพทางประสาทสัมผัสกับปัจจัยที่ทำการศึกษา คือ ปริมาณน้ำตาล (X_1) ปริมาณกรด (X_2) และปริมาณเพคติน (X_3) ผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สมการรีเกรสชันของแรงยึดเหนี่ยวของเจล รสชาติ ลักษณะปรากฏ ลักษณะเนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมของมะไฟจีนแผ่น

| Dependent variable ; y | Predictive Model | R ² |
|------------------------------------|--|----------------|
| แรงยึดเหนี่ยวของเจล (adhesiveness) | $= 975.973X_1+680.0578X_2+725.4418X_3$ | 0.875 |
| รสชาติ (taste) | $= 5.7X_1+5.7X_2+4.9X_3$ | 0.910 |
| ลักษณะปรากฏ (appearance) | $= 5.2778X_1+5.1178X_2+5.2378X_3$ | 0.855 |
| ลักษณะเนื้อสัมผัส (texture) | $= 5.0089X_1+4.5689X_2+4.6889X_3$ | 0.841 |
| ความชอบโดยรวม (overall liking) | $= 5.1556X_1+4.9956X_2+5.1156X_3$ | 0.829 |

หมายเหตุ: X_1 = ปริมาณน้ำตาล X_2 = ปริมาณกรด X_3 = ปริมาณเพคติน



รูปที่ 1 Contour plot ของ แรงยึดเหนี่ยวของเจล รสชาติ ลักษณะปรากฏ ลักษณะเนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมของผลิตภัณฑ์มะไฟจีนแผ่น

เมื่อนำสมการรีเกรสชันของค่าแรงยึดเหนี่ยวของเจล และคะแนนการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสจาก ตารางที่ 3 มาสร้างกราฟคอนทัวร์ (Contour plot) โดยพิจารณาเฉพาะคุณลักษณะ ด้านรสชาติ ลักษณะปรากฏ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวม ดังรูปที่ 1 (a)-(e) นำกราฟใน รูปที่ 1 (a)-(e) มาซ้อนทับกันเพื่อหาพื้นที่ในการคัดเลือกสูตรที่เหมาะสม ดังรูปที่ 1 (f) และทำการเลือกพื้นที่ที่มีคะแนนความชอบมากกว่า 5.5 (ชอบเล็กน้อย) เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกพื้นที่ที่เหมาะสม

จากรูปที่ 1 พบว่า พื้นที่ทับกัน เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมของปริมาณน้ำตาล กรด และเพคตินที่ใช้ในการผสมในมะไฟจีนแผ่นสูตรพื้นฐาน โดยมีปริมาณน้ำตาลอยู่ในช่วงร้อยละ 50-100 ปริมาณกรดอยู่ในช่วงร้อยละ 0-25 และปริมาณเพคตินอยู่ในช่วงร้อยละ 0-30 ดังนั้นสูตรที่จะนำไปพัฒนาต่อทำการเลือกพื้นที่ที่มีปริมาณผลไม้นี้ในแต่ละชนิดในปริมาณมากที่สุดที่มีความเป็นไปได้ นั่นคือ น้ำตาลร้อยละ 50 กรดร้อยละ 22 และเพคตินร้อยละ 28

4. สรุปผลและอภิปรายผล

จากการศึกษาสูตรที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์มะไฟจิ้นแผ่น พบว่า สูตรที่ได้รับการยอมรับจากผู้บริโภค มีสัดส่วนของปริมาณน้ำตาล กรด และ เพคติน ดังนี้ น้ำตาลร้อยละ 50 กรดร้อยละ 22 และเพคตินร้อยละ 28 ของน้ำหนักส่วนผสมรวม 46.5 กรัม โดยมีค่าปริมาณน้ำอิสระ 0.44 – 0.48 และผู้ทดสอบชิมมีความชอบเล็กน้อยต่อผลิตภัณฑ์มะไฟจิ้นแผ่น โดยสูตรที่เหมาะสมจากงานวิจัยในครั้งนี้นี้นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผลไม้ไทยชนิดแผ่นต่อไป

5. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] อับสร และคณะ, 2553, พืชอาหารและสมุนไพรท้องถิ่นบนพื้นที่สูง, สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน), 396 หน้า.
- [2] Raab, C., Oehler, N., 2000, Making dried fruit leather. Oregon State University, Oregon. 232 p.
- [3] ไพบูลย์ ธรรมรัตน์วาลิก, 2532, กรรมวิธีการแปรรูปอาหาร, โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ
- [4] นิธิยา รัตนานพนธ์, 2549, เคมีอาหาร, โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์, กรุงเทพฯ.
- [5] ชนะชัย กรวิทยาศิลปะ และ วิชมนิ ยืนยงพุทธกาล, 2552, การพัฒนาสูตรผลิตภัณฑ์ผลไม้แผ่นม้วนกลีรสรเซอร์รี่ที่ใช้ผลไม้ไทยอบแห้งแทนแอปเปิ้ลอบแห้ง, วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร, 40(1): 409-412.